

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

[ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000]
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαμνέγγη, διευθύνοντος.

ΤΑ ΦΕΣΙΑ

ὑπὸ τὴν γαληνιαίαν ἐπιφάνειαν τῆς εἰρήνης μεγά-
λαι τρικυμῖαι συγκινήσεων συγκλονίζουσι κατὰ τὰς
ἡμέρας ταύτας τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν· ὕψηλοι πόθοι
καὶ εὐγενὴ ὄνειρα ἀναπτεροῦσι τὴν ἐθνικὴν φαντασίαν
καὶ αἰσιδόξος ἡ ἐλπίς περιίπτεται, θωπεύουσα τὰς λευ-
κὰς κόμας καὶ τοὺς ξανθοὺς ἰούλους πάσης ἡλικίας,
ἐπιστρατευομένης εἰς ἀγῶνας ἀναγεννήσεως καὶ νέας
ζωῆς.

Τόπον εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰσερχομένην μετὰ μακρὰν
παραπλάνησιν εἰς νέαν ὁδὸν ἐργασίας καὶ ἐλπίδος. Καὶ
τιμὴ εἰς ἐκείνους, οἵτινες θὰ χειραγωγήσωσιν αὐτὴν εἰς
τὴν νέαν πορείαν.

Μεγαλοπρεπὲς καὶ ἀπείρως ἐπιβάλλον εἰς πάντα ὀφ-
θαλμὸν τὸ θέαμα τοῦ Σταδίου, ἐν ᾧ συνεκεντρώθη ἡ
ἀντιπροσωπεῖα τῆς οἰκουμένης· ἀλλ' οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς
ἑλληνικῆς ψυχῆς ὑπὲρ πᾶν ἄλλο ἔδλεπον ἐν τῷ λευκο-
μαρμάρῳ μνημείῳ τῆς ἐθνικῆς προνοίας, τῆς ἐκπροσω-
πηθείσης ὑπὸ τῆς τελευταίας θελήσεως τοῦ Γεωργίου
Ἀδέρωφ, ἐν κυρίῳ· ἔδλεπον τὰς διαστιζούσας τὰ λευκὰ
μάρμαρα ἐρυθρὰς κηλίδας τοῦ αἵματος. Καὶ ἦσαν αὐ-
ταὶ τὰ φέσια τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν...

Μᾶς εἶπον, ὅτι πολλοὶ ἐντρέποντο νὰ τὰ φέρωσι,
καὶ ἄλλοι τὰ μετέλλαξαν προσωρινῶς. Διατί ἀδελφοί;
Διὰ νὰ κρύπτετε βαθύτερον τὴν θλίψιν σας; διὰ νὰ κα-
θιστᾶται ἰδυνηροτέρα τὴν ἀγίαν ὑμῶν ἐγκαρτέρησιν;
Ὅχι. Μὰ τὸ ἱερὸν ῥίγος, ὅπερ διέδραμε τὰ καταπλη-
γώμενα σώματά σας εἰς τὴν πρώτην θέαν τῆς κυ-
ανολεύκου, καὶ ἀπὸ αὐτὴν ἔτι πλειότερον μᾶς συγκινεῖ
τὸ αἱματόχρουν τοῦτο τεκμήριον τῶν παλαιῶν μας δο-
κιμασιῶν, τῶν μὴ ἀνατειλασῶν ἔτι ἰδικῶν σας ἀγαλ-
λιάσεων!

Ὅπως ἐτιμήθη ὁ σταυρός, ἐφ' οὗ προσηλώθη τὸ
ἅγιον τοῦ Σωτῆρος σῶμα, ὅπως καθηγιάσθη ὁ ἀκάνθι-
νος στέφανος, ὁ τεθείς ἐπὶ τῆς θείας Αὐτοῦ κεφαλῆς,
οὕτω τίμια καὶ ἅγια φαίνονται ἡμῖν τὰ ἐρυθρὰ καλύμ-
ματα, τὰ ἀναμιμνήσκοντα τῶν πατέρων ἡμῶν τὰς δο-
κιμασίας καὶ τεκμηριοῦντα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τὰ
μαρτύρια, καὶ ἐν αὐτῇ ἔτι τῇ μεγάλῃ ἐορτῇ τῆς παγ-
κοσμίου εἰρήνης!

Εὐτυχεῖς ἀληθῶς οἱ ὄνειροπολοῦντες τὸ εὐγενὲς τοῦτο
ιδεῶδες. Ἀλλ' εὐτυχέστεροι ἡμεῖς πάντες, οἱ ἐκπρο-
σωποῦντες τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὅπερ εἶναι τὸ κατ'
ἐξοχὴν πνεῦμα τῆς εἰρήνης, ὅταν, συντελοῦντες, τὴν
ἐθνικὴν ἡμῶν ἐνότητα, δυνηθῶμεν ν' ἀποκτήσωμεν
πραγματικὸν δικαίωμα ψήφου ὑπὲρ τῆς ἀδιαρρήκτου
ἀδελφώσεως τῶν λαῶν, τῆς προϋποθετούσης τὴν πλή-
ρη ἐνδὲς ἐκάστου ἀπολύτρωσιν.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων

Μάρκου 15, 43-47 καὶ 16, 1-8

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔλθων ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμα-
θαίας ¹ εὐσχήμων βουλευτής, ὃς καὶ αὐτὸς ἦν προσ-
δεχόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ² τολμήσας εἰσ-
ῆλθε πρὸς Πιλάτον καὶ ἠτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
Ὁ δὲ Πιλάτος ³ ἐθαύμασεν εἰ ἦδη τέθνηκε· καὶ προσ-
καλεσάμενος τὸν ⁴ κεντυρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν εἰ ⁵
πάλαί ἀπέθανε. Καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντυρίωνος, ⁶
ἔδωράσατο τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ. Καὶ ἀγοράσας σινδόνα
καὶ καθελὼν αὐτόν, ἐνείλησε τῇ σινδόνι, καὶ κατέθη-
κεν αὐτόν ἐν μνημείῳ, ὃ ἦν λελατομημένον ἐκ πέ-
τρας, καὶ προσεκύλισε λίθον ἐπὶ τὴν θύραν τοῦ μνη-
μείου. Ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰωσήφ
ἐθεώρουν ποῦ τίθεται. Καὶ ⁷ διαγενομένου τοῦ Σαββά-
του, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ Μαρία Ἰακώβου ἠγόρα-
σαν ἀρώματα, ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν αὐτόν. Καὶ λίαν
πρὶν τῆς μιᾶς Σαββάτων, ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς. Τίς
ἀποκυλίσει ἡμῖν ⁸ τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνη-
μείου; Καὶ ἀναבלέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται
ὁ λίθος, ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς
τὸ μνημεῖον, εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δε-
ξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβώ-
θησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς. Μὴ ἐκθαμβεῖσθε. Ἰησοῦν
ζητᾶτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον; Ἡγέρθη οὐκ
ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἐθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπά-
γετε, εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ τῷ Πέτρῳ, ὅτι
προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε,
καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχύ, ἔφυγον ἀπὸ
τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις καὶ
οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον· ἐφοβοῦντο γάρ.

Σημειώσεις

1) Εὐσχήμων βουλευτής = μέλος τοῦ Συνεδρίου
χρηστὸν. 2) Τολμήσας = ἔσχε τὸ θάρρος. 3) Ἐθαύμασεν
ἡ ἀγωνὸν ἠθέλησε νὰ μάθῃ εἰς ἡδὴ ἀποθάνη. 4) Κεντυ-
ρίων = ἐκατόνταρχος. 5) Πάλαί = ἐκ πολλοῦ χρόνου. 6) Ἐ-
δωράσατο = πρὸς ταρῆν, ἵνα μὴ ριθῇ τὸ σῶμα εἰς τὴν κοιλί-
δα τῆς γέννης. 7) Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου. Ἀφ'
οὗ ἐπέρασε τὸ Σάββατον — ἦτοι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ὅτε ἤρ-
χετο ἡ πρώτη ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος, καὶ ἐπαυεν ἡ ἀργία τοῦ
Σαββάτου. 8) τὸν λίθον = εἰς τὴν θύραν τῶν μνημείων τῶν
λελατρευμένων ἐπὶ πέτρας ἐκυλίετο λίθος, μέγας, ἵνα προφυλάσῃ
τὸν νεκρὸν ἀπὸ τῆς θηρίας.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

ΕΡΜΗΝΕΙΑ — Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ

Μετὰ τὴν σταύρωσιν αὐτοῦ παρέδωκε τὸ Πνεῦμα ὁ Ἰη-
σοῦς, ἦλθεν Ἰωσήφ, ὁ καταγόμενος ἀπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ ὄρους
Ἐφραῖμ, πόλεως Ἀριμαθαίας, ὁ ὁποῖος ἦτο μέλος τοῦ Με-
γάλου Συνεδρίου, καὶ ἦτο ἐκ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, καὶ ὁ
ὁποῖος περιέμενε καὶ αὐτὸς μετὰ πολλῶν ἄλλων τὴν βασι-

λείαν του Θεού, και λαβών θάρρος εκ του θανάτου του Σωτήρος επανουσίαθη εις τον Πιλάτον και παρεκάλεισεν αυτόν να δώση εις αυτόν το σώμα του Ιησού ίνα κηδεύσῃ αὐτό. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀκούσας ὅτι ὁ σταυρωθεὶς ἦτο ἡδὴ νεκρός, καὶ γινώσκων ὅτι ὁ διὰ σταυρικοῦ θανάτου ἀποθνήσκων διατηρεῖται ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ ζωῇ, ἐξεπλάγη, ἠπόρησε, καὶ ἠθέλησε νὰ μάθῃ ἐὰν ἔχῃ ἀποθάνῃ ἡδὴ, προσεκάλεσε λοιπὸν τὸν ἐκατόνταρχον, τὸν φρουροῦντα τοὺς ἐσταυρωμένους, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτόν, ἐὰν ἀπὸ πολλοῦ ἔχῃ ἀποθάνῃ, καὶ ἐὰν φερῇ ἡδὴ προφανῆ τὰ σημεῖα τοῦ θανάτου. Καὶ ἀπ' οὗ ἐπληροφόρηθῇ περὶ πάντων τούτων, ἐδώρησε τὸ σώμα εἰς τὸν ζητήσαντα τοῦτο Ἰωσήφ, ὁ ὁποῖος ἀγοράσας σινδὼνα κατεβίβασε τὸ σώμα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ ἐτύλιξεν αὐτὸ ἐντὸς τῆς σινδῶνος, καὶ κατέθηκεν αὐτὸ ἐντὸς μνημείου, τὸ ὁποῖον εἶχε σκαλίσει ἐντὸς βράχου καὶ ἐκύλισε λίθον μέγαν τρογγύλον εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου. Ἐν ᾧ ἐτελείτο ὁ ἐνταφιασμὸς οὗτος, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰωσήφ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται ἵνα ἐπανέλθωσι καὶ συμπληρώσωσι τὸν ἐνταφιασμὸν. Καὶ ἀπ' οὗ παρήλθεν ἐντελὴς τὸ Σάββατον, ἦτοι μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου τοῦ Σαββάτου, ὅτε ἤρχετο ἡ ἄλλη ἡμέρα, καὶ πρῶτη τῆς ἐβδομάδος, τρεῖς γυναῖκες, ἡ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, ἡ Μαρία ἡ μήτηρ τοῦ Ἰακώβου καὶ τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἡ Σαλώμη, ἀρθείσας ἡδὴ τῆς ἀργίας μετέβησαν εἰς τὴν ἀγοράν καὶ ἠγόρασαν ἀρώματα, ἵνα ἔλθωσιν εἰς τὸ μνημεῖον καὶ ἀλείψωσι τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτῇ, τῆς Πρώτης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἔρχονται εἰς τὸ μνημεῖον, εἶχε δὲ ἡδὴ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης, ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος. Καὶ ἐν ᾧ ἐπορεύοντο συνεζήτησαν ποῖον θὰ εὑρουν διὰ νὰ κυλίσῃ χάριν αὐτῶν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ ἀνοίξῃ αὐτό. Καὶ εἰς τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ἐντὸς βλέπουν ὅτι ὁ λίθος ἔχει κυλισθῇ ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου· διότι ἦτο πολὺ μεγάλος. Βισπῶν τότε εἰς τὸ μνημεῖον καὶ εἶδον ἕνα νεανίσκον ὁ ὁποῖος ἐκάθητο εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ὁποῖος ἐφόρει λευκὴν στολὴν, καὶ ἐξεπλάγησαν παρὰ πολὺ. Ὁ νεανίσκος τότε δίδει θάρρος εἰς αὐτάς, εἰπὼν μὴ ἐκπλήττεσθε. Ζητεῖτε τὸν Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον; ἡγήρηθ. Δὲν εἶναι ἐδῶ. Ἰδοὺ ὁ τόπος ὅπου ἐθηκαν αὐτόν. Ἄλλ' ὑπάγετε νὰ εἰπῇτε εἰς τοὺς μαθητάς αὐτοῦ καὶ εἰς τὸν Πέτρον, καὶ προπορεύεσθαι αὐτῶν μεταβαίνοντες εἰς τὴν Γαλιλαίαν, καὶ ὅτι καθὼς εἶπεν εἰς αὐτοὺς θὰ ἴδωσιν αὐτὸν ἐκεῖ. Αἱ γυναῖκες ἐξῆλθον καὶ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου, ἥσαν δὲ εἰς τοιοῦτον τρόμον καὶ τοιαύτην ἔκστασιν, ὥστε εἰς οὐδὲνα τῶν συναντώντων αὐτάς οὐδὲν εἶπον· διότι ἐφοβοῦντο.

Ὁ ἔχων ἀνατροπὴν καὶ κατέχων ἐπιφανῆ θέσιν ἐν τῇ κοινῇ ἀνθρωπότητι ὅχι μόνον δὲν ποιεῖται ὑπὸ τῶν διωγμῶν, ἀλλ' ἀκριβῶς τότε ἀναλαμβάνει θάρρος, καὶ φαίνεται κύριος τῶν σκέψεων καὶ τῶν γνώμων αὐτοῦ. Ἰωσήφ ὁ ἀπ' Ἀρμαθαίας καταγόμενος, ἦτο ἐκ τῶν κεκρυμμένων μαθητῶν τοῦ Ἰησοῦ. Ἄλλ' ἰδὼν τὴν ἀδικίαν καταδίκην τοῦ Διδασκάλου, ἰδὼν τὰ τελεσθέντα κατὰ τὴν σταυρωσιν αὐτοῦ, ἡθελᾶν ἐν ἑαυτῷ τὴν πίστιν αὐτοῦ ἐνισχυμένην καὶ ἐκ τῆς πίστεως αὐτοῦ ταύτης πρὸς τὸν Σωτῆρα, ὡς εἰς ἀληθῆ Θεόν, ἀνέκτισε θάρρος κατέπνιξεν ἐν ἑαυτῷ τοὺς φόβους καὶ τὰς ἀμφιβολίας καὶ ἔλθων πρὸς τὸν Πιλάτον εἰδείξε τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὸν σταυρωθέντα, ζητήσας ἵνα ὡς ὁ ἀριστος τῶν φίλων αὐτοῦ μεληθῇ τῆς ταφῆς τοῦ σώματος τοῦ Κυρίου. Ναί! Οἱ διωγμοὶ ἀνδεικνύουν τοὺς χαρακτῆρας. Ἀνθρωποὶ ἀχαρακτήριστοι δὲν ἔχουν τὸ σθένος τῆς ψυχῆς, νὰ παρακολουθήσωσι πιστῶς εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης ἐκείνους, τοὺς ὁποῖους ἐφόβον φαίνονται ἰσχυροί, περιποιοῦνται καὶ κολακεύουσι. Ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς βίας διαλύει αὐτούς, καὶ πρὶν ἢ ὅ

ἀντὶ τῆς ἀνατροπῆς κυκλώσῃ τὸ εἶδωλον αὐτῶν, αὐτοὶ ἀπομακρύνονται καὶ φεύγουσιν αὐτόν, ὡς τὸν ἀνθρωπινόν τῆς κατάρτας, ἐκείνον τὸν ὁποῖον ἐξέμουνον πρὸ μικροῦ εἶτι ὡς ἀνθρωπινόν ἄριστον καὶ ἔσχατον. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀνθρωποὶ τίμιοι καὶ χρηστοί, δὲν εἶναι ἀνθρωποὶ εὐσχημονες. Ὁ εὐσχημων ἀνθρωπος ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἄλλους, διότι ἐπιβάλλεται πρῶτον εἰς ἑαυτόν. Ἡ ἀξία αὐτοῦ ἀναγνωρίζεται ὑπὸ πάντων, διότι ἡ ἀξία αὐτοῦ ἀπορρέει ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· δὲν εἶναι προσθετὴ εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἐχει ἀξίαν· διότι ἔχει χαρακτῆρα. Καὶ ἔχει χαρακτῆρα διότι ἔχει ιδέας καὶ πεποιθήσεις. Καὶ αἱ ιδέαι καὶ αἱ πεποιθήσεις γεννῶσιν ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ πῶς τὸ ὁποῖον φωτίζει τὴν διάνοιαν αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον φωτίζει τὰ συναίσθηματά τῆς καρδίας αὐτοῦ. Καὶ πᾶν, ὅ,τι φωτίζεται δὲν κρύπτεται, καὶ ὅσον περισσότερον φωτίζεται τόσον περισσότερον καὶ φαίνεται. Ἡ πίστις εἰς τὸν Ἰωσήφ μετὰ τὸ σκότος τῆς σταυρώσεως, καὶ μετὰ τὰ γενόμενα ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ ἐφωτίσθη, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κρυβῇ. Ἐφανέρωθη λοιπὸν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀγάπην εἰς τὸν Σωτῆρα. Πίστις καὶ ἀγάπη ὠδήγησαν αὐτὸν εἰς τὸν Πιλάτον, καὶ ἐξηνάγκασαν αὐτόν νὰ τολμήσῃ καὶ νὰ ζητήσῃ εἰς ταφὴν τὸ σώμα τοῦ ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ. Καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ μνημεῖον ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐλαττηρίων ἐλαυνόμεναι ὠδηγοῦνται, καὶ ἄλλαι εὐσεβεῖς ψυχαί. Ὁ Ἰωσήφ κηδεύει τὸ σώμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ αἱ γυναῖκες παρατηροῦσι ποῦ τίθεται τὸ σώμα, καὶ συλλογίζονται πῶς νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἐκδήλωσιν ταύτην τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἀγοράσας σινδὼνα ἐτύλιξε τὸ σώμα τοῦ Ἰησοῦ. Αἱ γυναῖκες ἀγοράσασαι ἀρώματα ἔρχονται ἵνα ἀλείψωσι τὸ σώμα τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν ποιεῖται ὁ Ἰωσήφ τοῦ κόσμου τὴν καταφοράν καὶ ἔρχεται καὶ ζητεῖ τὸ σώμα τοῦ Ἰησοῦ. Δὲν ποιοῦνται αἱ γυναῖκες τῶν ἀνθρώπων τὸν διωγμὸν ἔρχονται ἵνα ἀλείψωσι διὰ μύρων τὸ σώμα τοῦ προσφιλοῦς Διδασκάλου. Διατὶ τὸ ἀπότην αὐτῶν; Διότι καὶ ἐν τῷ Ἰωσήφ καὶ ἐν ταῖς γυναῖξιν ἡ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη ἔχουσιν ἡδὴ μορφὴν χαρακτῆρα, ὅστις ἐκδηλοῦται δι' ἀφοσίωσης καὶ αὐταπαρνησίας δι' ἐθελουσίας καὶ πανδήμου ὁμολογίας. Ἐκεῖνος ἔρχεται ἀμφιβάλλων πάντοτε ἀλλὰ καὶ ἐλπίζων νὰ πείσῃ τὸν Πιλάτον νὰ δώσῃ εἰς αὐτόν τὸν Ἰησοῦν. Ἄρα γε θὰ εὑρεῖται; Αἱ γυναῖκες φέρουσι τὰ ἀρώματα προσέρχονται εἰς τὸ μνημεῖον ἀμφιβάλλουσαι ἐὰν θὰ δυνηθῶσι ν' ἀποκυλίσωσι τὸν μέγαν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθῶσιν εἰς αὐτό. Ἄρα γε θὰ εὑρεθῇ κανεῖς, ὅστις νὰ παρακληθῇ ὑπ' αὐτῶν ν' ἀποκυλίσῃ τὸν λίθον; Καὶ ἐδέχθη ὁ Πιλάτος τὴν παρακλήσιν τοῦ Ἰωσήφ, καὶ ἔλαθεν ὁ Ἰωσήφ τὸ σώμα τοῦ Ἰησοῦ εἰς ἐνταφιασμὸν. Καὶ ὁ λίθος εὐρέθη οὐχ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ μνημείου. Ἡ εἴσοδος εὐρέθη ἀνοικτή. Τὰ προσκόμενα ἠρθσαν. Καὶ ὁ μὲν Ἰωσήφ ἔπραξεν ὅτι ἐπεθύμει· ἀλλ' αἱ γυναῖκες; Ἐπανήλθον εἰς Ἱεροσόλυμα φέρουσαι ἀνέπαφα τὰ ἀρώματα ἀλλὰ καὶ τὴν καρδίαν πλήρην ἐκπλήξεως καὶ φόβου. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ τάφῳ. Ἄλλ' ὑπῆρχεν ἡ πίστις ἐν ταῖς ψυχαῖς τῶν γυναικῶν καὶ ἐξεπλάγησαν μὲν δὲν ἐδυσπίστησαν ὅμως. Οἱ λόγοι τοῦ νεανίσκου, ὅστις ἐκάθητο παρὰ τὴν εἰσόδον τῆς θύρας τοῦ μνημείου ἐν τοῖς δεξιῶις ἐγένοντο ἀμέσως πιστευτοὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Δὲν ἐζήτησαν νὰ βεβαιωθῶσι κλν δι' αὐτοψίας. Αἱ γυναῖκες πιστεύουσιν εὐκόλως. Πίστις καὶ ἀγάπη αὐτῶν ἔχει πλασθῇ δεκτικὴ τῆς πίστεως. Πίστις καὶ ἀγάπη μορφῶνται καὶ ἐν αὐταῖς τὸν χαρακτῆρα. Ἀλλὰ χαρακτῆρα ἄλλως πῶς ἐκδηλούμενον δι' ἀγάπης μᾶλλον εὐσταθοῦς ἢ διὰ σκέψεων εὐσταθῶν. Καὶ ἡ ἀγάπη αὐτῶν αὕτη ἀμείβεται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Πρῶται αὗται ἐπιστρέφουσαι ἐκ τοῦ μνημείου ἀκούουσι τῆς ποθητῆς ἀγίας φωνῆς τοῦ Σωτῆρος—Χαίρετε. Καὶ ὁ φόβος αὐτῶν μεταβάλλεται εἰς χαρὰν, καὶ ἡ ἀγάπη

αὐτῶν συγχωνεύεται εἰς τὴν πίστιν. Ἀπότην ὡς ὁ Ἰωσήφ καὶ αἱ γυναῖκες ἄς μὴ ἐγκαναλείπωμεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἀρχὰς ἡμῶν, οὐδὲ ἐκείνους τοὺς ὁποῖους ἀγαπῶμεν καὶ τὸν τὰς ἀρχὰς ἀκολουθοῦμεν. Οἱ διωγμοὶ κατ' αὐτῶν ἄς ἐνισχύωσι τὰς πεποιθήσεις καὶ τὴν ἀγάπην ἡμῶν, καὶ ἄς ἀποτελῶσι τὸν ἰσχυρότερον δεσμόν, ὅστις δύναται νὰ συνδέῃ ἡμᾶς πρὸς αὐτούς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΤΣΟΛΚΑΣ

Σήλω, Τσόλκα νὰ φύγωμε· σήλω Τσόλκα νὰ πάμε, πολλὴ Τουρκία μᾶς πλάκωσε, καὶ θὰ νὰ μᾶς σκοτώσῃ. Κι' ὁ Τσόλκας χαμογέλασε, τὸ πόσι του στραβόνει, καὶ στρίψει τὸ μουστάκι του, κλώθει καὶ τὰ μαλλία του. «Τί λές, τί λές, πουλάκι μου, μωρὲ χαμενοπούλι; ὅς' εἶν' ὁ Τσόλκας ζωντανὸς τοὺς Τούρκους δὲν φοβάται, κι' ἀμέτρητοι, πουλάκι μου, ἄς πᾶν νάλθουν καὶ ἄλλοι. Τὰ παλληκάρια φώναζε, τὰ παλληκάρια λέγει—Τραβάτε ὅλοι τὰ σπαθία καὶ πέρα νὰ διαδοῦμε. Τρεῖς μέραις κάμνει πόλεμον, τρεῖς μέραις καὶ τρεῖς νύκταις δίχως ψωμί, δίχως νερό, δίχως κανὲ μαντάτο. Μὲς' ἀπ' τοὺς Τούρκους διάλεξε μ' ὅλα τὰ παλληκάρια, σὺν τῷ ξεφτέρει πέταξε ψηλὰ στὰ κορφοβούνια.

ΕΩΣ ΠΟΤΕ;

Νέει πάλιν θυσίαι γενναίων ἀνδρῶν ἀνηγγέλθησαν εἰς ἡμᾶς ἐκ τῆς πολυπαθοῦς Μακεδονίας. Μετὰ τούτους καὶ τούτους φιλοπάτριδας μέχρι πλήρους αὐτοθυσίας Ἑλλήνας ἰδοὺ ἐπότησε καὶ ὁ ἥρωϊκός Σκαλίδης μὲ τὸ εὐγενὲς αὐτοῦ αἷμα τὸ ἔδαφος τῆς δυστυχοῦς ἐκείνης χώρας. Καὶ οὕτως ἐκάστη νύξ ἀνατέλλουσα ἡμέρα, ὁμοίως πρὸς τὴν προηγουμένην, φέρει φόνους, ἀπογομνώσεις, ἀρπαγὰς, ἐμπρησμούς, φυλακίσεις, ἐξορίας, ἐν ἐνὶ λόγῳ παντοίας ἐρημώσεως εἰς τὴν χώραν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου! Ἄλλ' ἔως πότε θὰ συμβαίνουν αὐτά;

Ναί ἔως πότε; Ἐως πότε αἱ λεγόμεναι Χριστιανικαὶ Μεγάλαι Δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι ἐπεβλήθησαν εἰς τὴν προσφιλῇ Ἑλληνικῇ ἐκείνῃν χώραν, θὰ ἐξακολουθοῦν τὸ ἀντιχριστιανικὸν αὐτῶν ἔργον, νὰ διαίρουσιν τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους τῆς Μακεδονίας καὶ νὰ παρακινῶσιν αὐτοὺς εἰς ἀδελφοκτονίαν πάλιν; Ἐως πότε θὰ ἀφίνεται ἐλεύθερος ὁ βάρβαρος τῆς Ἀσίας νὰ γυμνῶν, νὰ φυλακίζει, νὰ φονεύῃ σήμερον τούτους καὶ αὔριον ἐκείνους καὶ οὕτω μὲ τὴν πρόσφατην τῆς καθυσχάσεως νὰ ἐρημώσῃ τὴν δυστυχῇ ἐκείνην γῆν; Καὶ ἔως πότε αὐτοὶ οὗτοι οἱ ταλαίπωροι Χριστιανοί, τὰ θύματα ταῦτα τῆς ἐγωιστικῆς πολιτικῆς τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς τουρκικῆς θηριωδίας, ἔως πότε θὰ μωραίνουσι; ἔως πότε θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ καταδιώκουν, νὰ καταγγέλλουν, νὰ προδίδουν, νὰ σφάζουν ἀλλήλους καὶ οὕτω νὰ δεικνύουν εἰς τοὺς περὶ καθήμενους καὶ κειροφυλακτούμενους, ὅτι οἱ λαοὶ οὗτοι δὲν δύνανται νὰ διοικηθῶν μόνον, ἀφοῦ οὕτω λυσσασθῶς καταδιώκουν ἀλλήλους; Ἄλλ' ὅτι ἀνάγκη πάντοτε νὰ κατέχεται ἡ χώρα αὐτῶν ὑπὸ μεγάλης τινὸς καὶ ἰσχυρᾶς Δυνάμεως, ὥστε νὰ κατασφάζουν ὁ εἰς τὸν ἄλλον; Δὲν ἐπέστησαν ἀκόμη οἱ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι καθὼς καὶ οἱ ἴδιοι ὁμολογοῦν, πρῶτοι ἤρχισαν καὶ μέχρι τοῦδε ἀκαταπαύστως ἐξακολουθοῦν τὸ βδελυρὸν τοῦτο ἔργον τῶν δολοφονιῶν καὶ τὸν διὰ τῆς βίας ἐκβουλγαρισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας, ὅτι μάταια καὶ ἀδύνατα ἐπεχείρησαν; ὅτι ἀκριβῶς διὰ τῆς βίας καὶ τῶν ἐμπρησμῶν καὶ τῶν ἀρπαγῶν καὶ τῶν δολοφονιῶν οὐδὲν ἄλλο κατώρθωσαν ἢ νὰ ἐξεγείρουν τὴν ἀντίδρασιν τῶν καταπιεζομένων καὶ δολοφονουμένων τὰς ἀντεκδικήσεις καὶ λοιπὰ αὐτῶν, καὶ οὕτως ἀντὶ νὰ ἐξαπλῶνεται, ὡς ἡλπίζαν, ὁ Βουλγαρισμὸς συνέθη τούναντίον νὰ ἐλαττώνεται καὶ νὰ ἐκλείπῃ ἀπὸ τὰ δύο Βι-

λαετία τῆς Θεσσαλονίκης, καὶ τοῦ Μοναστηρίου; Καὶ δὲν ἔχουν ὀφθαλμοὺς νὰ βλέπουν οἱ χθὲς καὶ πρόην φίλοι ἡμῶν Ρωμοῦνοι, ὅτι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συγκροτήσουν Κράτος ἡ ἐπαρχίαν ἢ ὅ,τι δῆποτε συμπαγὲς καὶ δυνάμενον νὰ ἔχῃ ζωὴν ἐξ ὀλίγων ἀνθρώπων διεσπαρμένων ἀπὸ τοῦ Μεσολογίου σχεδὸν μέχρι Σκοπίων καὶ ἀπὸ Ἀδελφώνος μέχρι Σερρών; Καὶ δὲν παρατηροῦν τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων κείμενον ὅτι ζητοῦντες τὰ ἀδύνατα ταῦτα οὐδὲν ἄλλο κατορθώνουν ἢ νὰ αὐξάνουν τὴν σύγχυσιν καὶ διαίρεσιν τῶν κατοίκων τῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου, καὶ οὕτω νὰ ἐξασθενοῦν τὸ Χριστιανικὸν μὲν στοιχεῖον ἀπέναντι τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ὡς πάντοτε καὶ πανταχοῦ οἱ τύραννοι, οὐδὲν ἄλλο εὐχονται καὶ ἐπιθυμοῦν ἢ τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῶν τυραννουμένων, τὸ Ἑλληνικὸν δὲ ἀπέναντι τῶν Σλαβῶν, οἱ ὁποῖοι πρῶτα πρῶτα θὰ πνίξουν αὐτοὺς τοὺς Ρωμῶνους, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἰς τὸ μέσον αὐτῶν; Ἐως πότε θὰ ἐθελουφλοῦμεν πάντες οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς πρὸ τῶν κινδύνων, καὶ τῶν ἀμέσων ἐκ τῶν Τούρκων καὶ τῶν ἀπωτέρω ἐκ τῶν περὶ καθήμενων καὶ ἐνεδρευόντων λύκων; Βεβαίως οἱ λύκοι οὗτοι ἐπαιζάν καὶ παίζουν κἀκίστα τὸ μέρος των, ἦτοι ἐδίδασκον ἐπιτηδεύοντα ἡμᾶς τὴν ἐλευθερίαν ταύτην καὶ ἀντιχριστιανικὴν διαίρεσιν, οὗτοι κατεργαζομένησαν ἡμᾶς, οὗτοι ἐνέσπειραν μεταξὺ ἡμῶν τὰ ἀδελφοκτονὰ ταῦτα μίση, οὗτοι μετὰ τῶν Τούρκων ἐβόηθησαν εἰς τὴν καλλιέργειαν καὶ ἀνάπτυξιν αὐτῶν, ὥστε σήμερον ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν οἱ Χριστιανοὶ τῆς Ἀνατολῆς εἶναι ἀνίκανοι νὰ ἐπιχειρήσουν κινήσιν ὑπὲρ ἐλευθερίας καὶ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀγῶνα. Καὶ ἐκεῖνοι μὲν ἔχουν συμφέρον εἰς τὸ μικρὸν τοῦτο ἔργον καὶ διὰ τοῦτο μετέρχονται αὐτό· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μωροί, ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι μὲ τὰς ἰδίας μας χεῖρας χαλκεύομεν τὰς ἀλύσεις μας, ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι ὡς μωρὰ παιδιὰ γινόμεθα ὄργανα τοῦ τυράννου καὶ τῶν ἄλλων φιλαρπάγων θηρίων, τὰ ὁποῖα ἐτοιμάζονται νὰ μᾶς καταβροχθίσουν; ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι χαίρομεν ἐν τῇ βλακειᾷ μας, οἱ ἡμίσεις ὅταν καταδιώκωνται καὶ σφάζονται οἱ ἄλλοι; ἡμεῖς οἱ ὁποῖοι καταγγέλλομεν καὶ καταπροδίδομεν εἰς τοὺς ἀπίστους κατακτητὰς τοὺς ὁμοθρήσκους καὶ συμπατριώτας μας; Ναί ἡμεῖς τι ζητοῦμεν νὰ ὠφεληθῶμεν εἰς ὅλην ταύτην τὴν σύγχυσιν καὶ διαίρεσιν; Νὰ ἐκδιώξωμεν τὰς ἄλλας φυλὰς καὶ νὰ μείνωμεν μόνον ἡμεῖς κύριοι τῆς χώρας; Ἄλλ' εἰμεθα τῶσαν τυφλοὶ ὥστε δὲν βλέπομεν ὅτι διὰ τῶν ἀντιχριστιανικῶν τούτων πράξεων μας κατορθώνομεν τὸ ἐναντίον, ἦτοι καθιστῶμεν ἀνγκαίαν τὴν ὑπαρξίν τῆς τυραννίας; Καὶ δὲν βλέπομεν ὅτι σφάζομεν καθ' ἐκάστην οὕτως ὑπ' ἀλλήλων καὶ ὑπὸ τῶν Τούρκων δὲν θὰ ἡμποροῦμεν μετὰ τινα ἔτη νὰ καταλάβωμεν καὶ καλλιεργήσωμεν καὶ διοικήσωμεν καὶ διαφυλάξωμεν τὴν χώραν ταύτην καὶ ἂν οικειοθελῶς καὶ ἀνεξαρτητῶς ἀγῶνος παρεχωρεῖτο εἰς ἡμᾶς; Ἡ πιστεύουν ἀληθῶς οἱ Ρωμοῦνοι ἢ οἱ Βούλγαροι, ὅτι ἂν αἴφνης ἤθελον φύγει καθ' ὑπόθεσιν ἀπὸ τοῦ βιλαετίου τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τοῦ Μοναστηρίου οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Τούρκοι, θὰ ἦσαν εἰς θέσιν, θὰ εἶχαν ἀρεκτὸν πληθυσμὸν, ὥστε νὰ καταλάβουν καὶ καλλιεργήσουν τὰς ἐκτεταμένους ἐκεῖνας χώρας καὶ θὰ εἶχαν ἱκανὰς δυνάμεις νὰ διοικήσουν καὶ διατηρήσουν αὐτάς; Δὲν καταλαβάνουν ὅτι δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἤλθον καὶ ἐπῆσαν τὰς χώρας ταύτας οἱ Τούρκοι, διότι οἱ Βούλγαροι ἐπὶ αἰῶνας πρότερον εἶχον ἀρχίσει τὸ θεστυγὲς καὶ ἀνόσιον αὐτὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον καὶ τώρα ἐξασκῶν καὶ ὅτι ὁμοίως τώρα προετοιμάζουν μὲ τὰς πράξεις των ἄλλην νέαν ξενικὴν κατακτητὴν τῆς Ἀνατολῆς;

Καὶ ὅμως πάντες ἡξέρομεν ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη πᾶσαι αἱ χώραι αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦσι τὴν Τουρκικὴν αὐτοκρατορίαν κατοικοῦνται ἀρκαιώτατα καὶ ὅτι δύναται νὰ δια-

θρέψουν δεκαπλάσιους κατοίκους, αρκεί μόνον να είχαν καλήν διοίκεισιν καὶ εἰρήνην; Φαντάζομαι τὸν ἱστορικὸν ἐκείνον ὅστις μετὰ 100 ἔτη θὰ μελετᾷ καὶ θὰ ἐξετάζῃ τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνατολῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος· φαντάζομαι αὐτὸν ζητοῦντα νὰ ἐρμηνεύσῃ τὴν ἐσχάτην κακοδαιμονίαν καὶ βλακείαν τῶν Ἀνατολιτῶν. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ σταματήσῃ πρὸ τοῦ ἀπαισίου θαύματος, ὅτι ἄλλην ἐρμηνείαν αὐτοῦ δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ εὕρῃ ἢ τὸ γνωστὸν λόγιον: *Μωραίνει Κύριος λαὸν, ὃν βούλεται ἀπώλεσαι.*

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα:

Εἰς τὰς εὐνομούμενας πολιτείας ὡς νοσοφίτης καὶ χλέπτης δημοσίων πρέπει νὰ λαγίζεται ὄχι μόνον ὅστις νοσοφίζεται δημόσια χρήματα, ἀλλὰ καὶ ὅστις μὲ μηχανορραφίας ἀρπάζει πολιτικὸν��πόδηγμα, παραγκωνίζων τὸν ἰκανώτερόν του νὰ τὸ λάβῃ.

Ἀδαμάντιος Κοραΐς.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ν. Ι. Πύργου. Γενήσεται ἀλλὰ μετὰ τοὺς ἀγῶνας. Εὐστ. Ὁδυσσοῦ. Γ. Λ. Λονδίνου. Γρ. Β. (...) Ἀπεστάλησαν. Ε. Α. Ὁξύλιθον. Ἐπίσης.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ 1906.—ΔΡΑΧΜΑΙ 900000 ΚΕΡΔΗ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ 4 κληρώσεις δρ. 4.

4 Μεγάλα κέρδη ἐξ 100,000 δραχμῶν, 4 κέρδη ἐξ 25,000 δραχμῶν, 4 ἐκ 10,000 δραχμῶν, 12 ἐκ 5,000 δραχμῶν, 20 ἐκ 1,000 δραχμῶν, 1644 ἐκ 100 δραχμῶν καὶ 2312 ἐκ 50 δραχμῶν.

Ἐν ὧν ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΧΙΛΙΑΔΕΣ κερδίζοντες ἀριθμοί.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντοκοὶ καταθέσεις

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία καὶ εἰς χρυσόν, ἢτοι εἰς φράγκα καὶ λίρας στερλίνας ἀποδοτέας εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκῶς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις εἰς χρυσὸν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὀψεως (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ κατ' ἐκλογὴν τοῦ ὁμολογίου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1	1)2	τοῖς ο)ο κατ' ἔτος διὰ κατ. 5 μην.
2	"	" " " " 1 ἔτους
2	1)2	" " " " 2 ἐτῶν
3	"	" " " " 4 "
4	"	" " " " 5 "

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἐφάπαξ δρ. 2. Τετράκις δρ. 5.

Δεκάκις δρ. 10.

Εἰς τὸ φωτογραφεῖν Ν. Μπέρκου ἐν ὁδῷ Σταδίου, τελεῖα ἀνακαινίσις καὶ μέθοδοι Ἀμερικανικαί τὸ πρῶτον εἰσαγόμεναι.

Λιθογραφεῖν Ἐργίνου ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς Βουλῆς, καλλιτεχνικαὶ ἐργασίαι παντὸς εἶδους καὶ ἐπισκεπτῆρια.

Περὶ φήμος Κολώνια καὶ τὰ ἄλλα ἀρώματα Μποτσαράκου, πωλοῦνται εἰς τὸ Κουρεῖον τοῦ ἐν ὁδῷ Σταδίου.

Βιβλιοδετεῖον Ν. Καρυωτάκη, συνιστώμενον διὰ τὴν φιλοκαλίαν, στερεότητα καὶ εὐθυμίαν. Ὁδὸς Χρυσόσπηλαιωτίσης 5α.

Ο χαράκτης Π. Κελαϊδῆς, ὁ τόσον ἐκτιμώμενος διὰ τὰ καλλιτεχνήματά του ἐνεκατεσταθῇ ὀριστικῶς ἐν ὁδῷ Σταδίου 25.

Ζῦθος Φίξ. Συνιστᾶται παρὰ τῶν εἰδημόνων ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀγνὸς καὶ ὑγιεινός, ὁ ζῦθος Φίξ.

Πωλεῖται φαρμακεμπορεῖον μετ' ἀδείας. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον Δημοποῦλου ἐν ὁδῷ Λυκούργου 14.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

ΧΑΤΖΗ-ΚΩΣΤΑ

ΜΕΓΑ ΕΠΗΠΛΟΠΟΙΕΙΟΝ

Τὸ μέγιστον τοῦτο τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐργοστασίων ἐπὶ π λ ω ν λειτουργεῖ ὑπὸ ἐνὸς ἤδη ἔτους μόνον διὰ λισμὸν τοῦ Ὁρφανοτροφείου τοῦ ἐῖου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ γνωστοῦ καλλιτέχνη καὶ Α. Π. ο λ υ χ ρ ὶ ν η τοῦ ἐν Παρίσι εἰς ἐπὶ μακρὰν ἐξασκηθέντος.

Πᾶσαν τὴν ξυλείαν ὡς καὶ ἄλλα διάφορα ἀντικείμενα χρήσιμα δι' ἐπιπλα τὸ καταστήμα προμηθεύεται κατ' ἐὺθεϊαν ἐξ Εὐρώπης καὶ εἶναι πάντα ἐξαιρετικῆς ποιότητος.

Δύο εὐρύταται αἰθούσαι εἶναι πλήρεις ἐτοιμῶν στερεωτάτων καὶ καλλιτεχνικῶν ἐπιπλῶν, ἐκτελεῖται δὲ καὶ οἰαδήποτε παραγγελία μετ' ἰδιαζούσης ἀκριβείας καὶ τέχνης.

Αἱ τιμαὶ εἶναι ὀρισμέναι, τὸ δὲ μικρὸν κέρδος εἶναι ὑπὲρ τῶν ὀφραίων.

Ἰδιαίτερον τμήμα (ἐπιπλοστροφείας ταπετσαρίας) ὑπὸ ἀρίστον τεχνίτην.

Πᾶς ἐγὼν ἀνάγκην ἐπιπλῶν ἀδικεῖ ἑαυτὸν ἐὰν δὲν ἐπισκεφθῇ τὸ λαμπρὸν τοῦτο καὶ φιλανθρωπικὸν κατάστημα.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἐβδομαδιαῖαι τακτικαὶ ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, μεσημβρία. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 12 μεσημβρ. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μυτιλήνην, Δαρδανέλλια, Κωνσταντινούπολιν, Ἀμισσόν, Κερασσοῦντα, Τραπεζοῦντα καὶ Ὀρδοῦ.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗ, 8 μ. μ. Διὰ Ἰτέαν, Πάτρας, Ἀστακόν, Βασιλικήν, Λευκάδια, Πρέβεζαν, Σαλαῶραν, Κόπραϊναν καὶ Κερκασαράν.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 8 π. μ. διὰ Σίφνον, Χανιά, Γεωργιούπολιν, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον, Πάνορμον, Χερσόνησον, Σίστι, Ἀγ. Νικόλαον καὶ Σητεῖαν, μετ' ἐπανόδου διὰ τῶν αὐτῶν λιμένων.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, 8 μ. μ. (Κατ' εὐθείαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην. Μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Β' ἀμαξοστοιχίας εἰς Ἀθῆνας.

ΝΟΣΟΚΟΜΕΟΝ

ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ

ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Ὁδὸς Μιχαὴλ Νομικοῦ, ἀριστερὰ τοῦ Λυσιατρείου

Διευθυντής Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

Νευρολόγος καὶ Φρενολόγος

Κλίνειν ἀπὸ 10-20 δραχμῶν δι' ἡμέρας

Ἀριθ. Τηλεφώνου 314

Κανονισμὸς καὶ Πληροφορίαι

Ὁδὸς Ζήνωνος, 16. — Ἀριθ. Τηλεφ. 200.